



Contactblad van de R.K. Geloofsgemeenschap Oirschot en Spoordonk



Parochie Sint-Odulphus van Brabant

DECEMBER 2021

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

GOD EN MENS REIKEN ELKAAR DE HAND

Merkwaardig toch, dat ieder jaar met kerst overal ter wereld mensen luisteren naar een verhaal dat 2000 jaar geleden werd geschreven. Een verhaal dat ons - hoe verschillend we ook zijn - een gevoel van vrede geeft en van verbondenheid. Vrede is een kernwoord van de kerstboodschap van veel staatshoofden. En in de liturgie van Kerstmis komt het thema vrede voortdurend ter sprake. Bij de herders op het veld heffen de engelen een loflied aan: "Glorie aan God in de hoogste hemel en op aarde vrede onder mensen in wie Hij een welgevallen heeft". De hemel breekt open en raakt de aarde. De kloof tussen God en mens is verdwenen en vrede kan komen tussen de mensen onderling.

Jesus' menswording vieren is een zich openstellen voor de vrede die Hij is komen brengen, zodat wij zelf vredebrengers kunnen worden voor mensen dichtbij en veraf.

Kerstmis gaat over God die mensen in hun hart wil raken. Een God die het niet langer kan aanzien dat her en der in de wereld mensen niet meetellen en voor wie nergens plaats is, niet in de herberg, niet in de tempel, niet in de versteende harten van mensen. Gods antwoord is een kind. Bij het zien van een pasgeboren kind, valt onze

grootspraak weg. Van een kind kun je niets eisen. Van een kind kunnen we alleen maar ontvangen, het geeft ons het geheim van het leven terug.

In het kerstverhaal zijn de stal, het kind en zijn ouders tussen de dieren en de herders dus geen betreurenswaardige en beschamende bijverschijnselen die door engelenkoren moeten worden gecompenseerd en weggezongen. Integendeel: ze zijn juist het teken dat God is gekomen om de wereld te redden. Het heil dat van boven tot ons is toegekomen, waardoor iets nieuws gebeurt: de geboorte van een mens. Het is een teken dat God, ondanks alle leed en onvrede, de moed met deze wereld niet opgeeft. Dit kind in de kribbe groeide op en identificeerde zich zijn leven lang met mensen die in de maatschappij aan de zijkant stonden. Met zijn passie voor gerechtigheid nam Hij het voor hen op en gaf hen hun menselijke waardigheid terug.

In de kerstnacht vieren wij iedere jaar opnieuw dat de hemel zich opent en de aarde raakt, iets nieuws gebeurt: de menswording van Jezus, koning van de vrede. God en mens reiken elkaar de hand. Dankzij deze Vredesmens kan er vrede komen op aarde tussen de mensen onderling.

Ik wens U allen een gezegend en zalig Kerstfeest toe.

Pastoor Leendert Spijkers

Afscheid van Corry Foole

Op zaterdagavond, 16 oktober, de eerste keer dat we als parochie na de toen geldende coronamaatregelen weer een viering in de kapel van St.-Joris hielden, hebben we afscheid genomen van Corry Foole. Zij was in 2005 gestopt met haar betaalde functie als hoofd van de activiteitenbegeleiding in St.-Joris en vanaf die tijd heel intensief betrokken bij de St.-Joriskapel. Ze was er allereerst koster, maar daarnaast ook lector, ze zorgde voor het wassen van de kleding van pastores, voor kaarsen, een bloemetje, versiering, het poetsen van de kapel, etc. Haar bewogen en betrokken aanwezigheid werd door vele parochianen in en rond St.-Joris enorm gewaardeerd. De pastores bedankten haar heel hartelijk met bloemen, een beeldje, een kaars, warme woorden, en Toos en Christianne eerden haar met een gedicht. Corry zelf dankte op haar beurt de pastores en vele anderen voor de attenties en voor alle vriendschap die zij van de parochie heeft ervaren.

Ze liet weten dat men haar altijd om advies kan vragen; ze woont, en blijft gelukkig 'in de buurt'.



Foto: Jan van Tiggelen

De Naklank 50 jaar!

Aan dit gouden jubileum is aandacht besteed op zaterdag avond 13 november na afloop van de Woord- en communieviering door Josephine van Liempt en Christ Oomen in de kapel van St.-Joris. Daar stond ook een mooi versierde standaard, met gouden linten en het getal 50 erop (door Corry Foole gemaakt).

Namens de parochie hebben Toos Habraken en Christianne van de Wal onderstaande tekst en gedicht uitgesproken, waarna alle leden en de dirigent van de Naklank een rode roos werd overhandigd. De parochie wilde hiermee hun grote dankbaarheid tonen aan dit trouwe koor.

- T. We hebben hier vanavond toch maar weer mooi mogen genieten van de klanken van de Naklank. Die klinken als een klok.
- C. Hoezo de Naklank, het is toch stil nu. Ik hoor geen enkele naklank meer.
- T. Nou, ik bedoel het koor, dat hier zo mooi heeft gezongen vanavond in deze woord en communieviering.
- C. Ja dat was erg goed. En weet je dat ze al 50 jaar bestaan?
- T. Daar geloof ik niks van, zij bestaan toch al veel langer dan 50 jaar. Ik weet zeker dat erbij zijn die al meer dan 80 jaar bestaan.
- T. Ondanks hun leeftijd zijn ze nog goed bij de tijd, ze hebben niet van die zware mappen met liedjes.
- C. Nee, ze hebben alle teksten mooi op het scherm.
- T. Daar zorgt de dirigent natuurlijk voor. Die zet de teksten in zijn laptop, en klaar is Kees.
- C. Nee, klaar is Theo. De dirigent is Theo, Theo Groenewegen. En die komt telkens van St. Oedenrode naar Oirschot om dit koor te dirigeren.
- T. Zo, dan rijdt hij volgens mij veel goei koren voorbij maar ik snap wel dat hij voor zo'n koor als de Naklank die onder zijn leiding zo'n mooie klanken laat klinken, dat doet.
- C. Maar het is wel jammer dat er zo weinig mannen bij het koor zijn. Misschien zijn hier wel heren en dames in de kapel die lid willen worden van de Naklank.
- T. Dat zou mooi zijn, mensen die spontaan lid worden van de Naklank. Zeg Christianne, wiste gij, dat een van de eerste dirigenten ons mevrouw was.
- C. Ons Mevrouw? Nee dat kan niet. Die was burgemeester van de Beerzen?
- T. Nee, niet die mevrouw maar Mia Walenberg, maar die werd ons Mevrouw genoemd door de leden. Zij was dan ook de dirigente. En verschil mag er zijn.
- C. Er is nu ook 'n verschil: wat ooit een mevrouw was, is nu onze meneer Theo, dirigent van al deze naklanken.
- T. Wist jij dat ze niet alleen in de Kapel zingen, maar dat ze ook gezellige meezing middagen verzorgen en ook skón luisterliedjes zingen.
- C. Dat is nog niet alles, ook het organiseren en deelnemen aan korendagen of een middag met regiokoren, zit in het programma van dit koor.
- T. En dat ze repeteerden in de oude Enck. Jonge jonge dat is lang geleden.

- C. Ook hebben ze al verschillende uniformen gehad. In allerlei kleuren met sjaltjes en hesjes.
- T. Ze bestaan dan wel 50 jaar maar gaan met de tijd mee, vandaag zingen ze in stemmig zwart.
- C. Ja, ze staan er fréét op, en zeker ook die mannen in hun skón pakken. Kijk de voorzitter eens staan stralen.
- T. Skón hé die komt ook elke week speciaal naar Oirschot om te zingen en de boel te regelen voor de hele club. Hij is ook nog eens de secretaris heb ik gehoord.
- C. We gaan stoppen met ons verhaal. Ik denk dat er nou bloemen zijn voor alle jubilarissen. En die hebben ze zeker verdiend.
- T. Nog efkes jouw klanken laten horen Christianne, om ze toch nog even in de zon te zetten:

Klanken klinken, waar je ook bent;
met mooie klanken word je graag verwend.

Klinkende zachte klanken in je leven,
kunnen je warmte en dromen geven.

Voorklanken, tussenklanken, en naklanken
voor alle levensklanken mag je danken.

Een klankkast is een juweeltje voor muziek,
voor je eentje, of voor dankbaar publiek.

De Naklank als koor bestaat al 50 jaar,
dat betekent in 't goud genieten met elkaar!

Gouden klanken...we blijven ze graag horen;
De Naklank is een parel in Oirschotse koren.

Moge de Naklank nog lange tijd bestaan,
en de leden met elkaar klinkend samengaan.



NEE tegen plastic soep

In de zomervakantie zijn we begonnen met een inzamelactie van plastic statiegeldflesjes en -flessen. Het statiegeld wordt gedoneerd aan de **Plastic Soup Foundation**; een stichting die zich op allerlei manieren inzet om de plasticvervuiling in de wereldzeeën terug te dringen (zie: www.plasticsoupfoundation.org). De actie loopt als een trein! Bijna elke week zit de klike in het kerkportaal vol.

In een paar maanden tijd hebben we al meer dan 85 euro aan de stichting over kunnen maken. Daarom loopt de actie dóór en nodigen we iedereen uit om plastic flesjes, van eigen gebruik en opgeraapt van straat of in de berm, mee naar de kerk te nemen. Zo zorgen we samen voor een leefbare aarde, nu en in de toekomst!

*Foto: Sint Odulphus
werpt een tevreden blik
op twee volle zakken
plastic flesjes.*



Ter bezinning: woorden voor deze tijd:

Moed houden

We gaan van dag tot dag
We houden moed
We zijn soms moe

We gaan van dag tot dag
We bemoedigen elkaar
We zijn soms ontmoedigd

We bewegen mee
We vermoeden licht
We vinden het soms zo zwaar

We gaan van dag tot dag
We kijken elkaar aan
We mijden drukte

We bewegen mee
We kennen licht en donker
Onverwacht is er licht in elke dag

We gaan van dag tot dag
We ontvangen Licht uit Licht
Dat Licht geeft ons moed.

Gebed:

Behoed ons voor cynisme
Behoed ons voor realisme zonder horizon
Behoed ons voor onverschilligheid
Behoed ons voor verharding
Behoed ons voor hoogmoed
Behoed ons voor de tijd uitzitten
Behoed ons voor verlies van alle verwachting.

Moge het licht van Kerstmis
hoop en perspectief bieden
op een
betere wereld!



*Zalig Kerstfeest en een
gelukkig en gezond 2022*

Inleveren kopij

Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk 7 maart 2022 a.s. inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstr. 17, 5688 BD Oirschot, onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad; of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl



Familieberichten



DOPELINGEN OIRSCHOT en SPOORDONK

22 augustus:
Daan van den Bogaard

29 augustus:
Bodhi Dirks

5 september:
Dana van Zon

5 september:
Jinthe van Zon

5 september:
Faas van Beers

19 september:
Simon Hems

19 september:
Kai van Overdijk

3 oktober:
Klaas Vogels

24 oktober:
Zayden Schellens
e

31 oktober:
Ethan Verbruggen

31 oktober:
Job van den Oever

HUWELIJKEN OIRSCHOT en SPOORDONK

Zaterdag 11 september:
Jos Vingerhoets en Yvette Verhoek.

JUBILEA OIRSCHOT en SPOORDONK

Zaterdag 25 september:
50-jarig huwelijk Cees en Pity van Dommelen.

OVERLEDENEN OIRSCHOT en SPOORDONK

10-09-2021 Janus Smetsers, 80 jaar

echtgenoot van Riet van Aarle

Janus is geboren in Spoordonk op de Banisveldsedijk en groeide op in het grote gezin op het Vrijthof in Oirschot. Janus hield van de natuur en genoot van vele fiets- en wandeltochten. Met de auto maakte hij veel ontspannende ritjes door heel Nederland, België en Luxemburg. Zijn speciale belangstelling ging uit naar paarden en honden. In zijn werkzame leven heeft hij jarenlang bij 'De Meeuw' gewerkt. Hij was trots op zijn vrouw en dochter en later op zijn schoonzoon en kleinkinderen. Hij was een gewone man en laat mooie herinneringen na.

22-09-2021 Cees Erven, 85 jaar

echtgenoot van Cisca de Bie

Cees was een eenvoudige buitenmens. Hij hield niet van te veel poespas, gewoon is goed genoeg.

Nadat hij Cisca had leren kennen, trouwden ze en werden hun kinderen Henk, Rianne en Jan geboren. Hij genoot van het werken met de koeien en op het land. Eerst werd er geboerd op de ouderlijke boerderij in de Krukkerd, daarna aan de Meijerijsebaan. Eenmaal naar "turp" verhuisd, bleef hij het reilen en zeilen op de boerderij steeds volgen. Toen later zijn vier kleinkinderen geboren werden, was hij daar in alle bescheidenheid erg trots op. Hij genoot van kleine dingen. Van een eindje fietsen of een feestje met vrienden en familie kon hij echt genieten. Van een bakske koffie met natuurlijk een "kuukske" of iets anders lekker zoets, zoals een ijsje, genoot hij intens. Zijn grote passie waren paarden en de paardensport. Maar ook andere sporten volgde hij zoveel mogelijk op de voet. Naast het voetbal en wielrennen ook zijn favoriet: darten. De laatste jaren werd zijn leven steeds beperkter en leverde hij steeds meer in. Uiteindelijk is hij in alle rust ingeslapen.

**04-10-2021 Leny van Overdijk, 84 jaar
weduwe van Piet van Dijk**

Leny hield van het leven. Ze was bij velen bekend als "Leen Casse". Ze was een lieve, hartelijke, zorgzame vrouw. In haar jeugd werkte ze thuis op de boerderij en vond haar ontspanning in de sport. Bij haar huwelijk met Piet ging ze wonen in Kwintshuul. Daar werden twee zonen geboren. Weer terug in Oirschot zag haar dochter het levenslicht. Naast de zorg voor haar gezin werkte zij op de Paulusschool en werd haar man door zijn ziekte huisman. Ze kregen acht kleinkinderen waar ze trots op was en voor hen kleertjes naaide. Na het overlijden van haar man ging het met Leny slechter in haar lichamelijke en geestelijke gezondheid. Haar achterkleinkind heeft ze niet bewust mee kunnen maken. In huize St. Joris is ze overleden. Een sterke vrouw is er niet meer, maar ze blijft altijd in onze gedachten.

**07-10-2021 Max Meeuwissen, 89 jaar
echtgenoot van Maria Heestermans**

Max was een man met tomeloze energie en levenslust. Hij was ondernemend, dat gold voor hem als oud-directeur van 'De Meeuw' waar vele Oirschottenaren hun brood verdienden. Hij was ruim 62 jaar getrouwd en had 4 kinderen en 8 kleinkinderen. Hij hield van het verenigingsleven, zijn paarden en de natuur in zijn bos. Voor zijn kleinkinderen was hij een geweldige opa. Samen met hen vierde hij vele vakanties in binnen- en buitenland. Zij werden door hem flink verwend. Toen zijn gezondheid de laatste jaren minder werd, was hij dankbaar voor de hulp die hij kreeg. Zijn overlijden is verdrietig voor allemaal, maar we kijken met veel respect en dankbaarheid terug op zijn leven.

**11-10-2021 Christien van Uden, 64 jaar
echtgenote van Jos Smits**

Christien klaagde nooit over wat ze niet kon. Ze stond positief in het leven en was blij met alles wat wèl kon! Ze was een vechter, een doorzetter. Ze liet zich niet uit het veld slaan door tegenslag. Haar grote liefde Jos maakte haar niet alleen gelukkig, maar was ook haar grote steun en toeverlaat. Samen hebben ze uit het leven gehaald wat mogelijk was op hun eigen manier. Christien was een familiemens. Ze was betrokken bij alles wat er in de familie gebeurde. Lief en leed. Ze volgde haar neefjes en nichtjes op de voet.

Ze genoot van familiefeestjes en sloeg er nooit een over. Hun eigen feestjes hadden altijd een bijzonder tintje en uitgebreid met een excursie of wandeling. De gasten mochten niets te kort komen. Christien genoot van wat ze wel kon, ze las en puzzelde veel en zat graag in de tuin in de zon. Ook de bootreisjes over de Rijn of door Nederland gaven haar veel vreugde.

**12-10-2021 Frits Meeuwis, 90 jaar
weduwnaar van Ans van Vroonhoven**

Frits was een lieve vader, schoonvader en trotse opa. Als ondernemer van een meubelzaak moest hij hard werken. Door zijn diabetes had hij beperkingen, maar samen met zijn vrouw was hij altijd bezig. Normen en waarden stonden hoog in zijn vaandel. Frits had een druk sociaal leven.

Hij was actief in het verenigingsleven en in de politiek als wethouder. Maar zijn familie was het allerbelangrijkste. Hij hield van tuinieren, zwemmen, bruggen en puzzelen. Toen zijn gezondheid minder werd en hij bijna blind was, ging hij dapper en doortastend verder met hulp van de thuiszorg. Nu heeft hij de eeuwigdurende rust gevonden.

**12-10-2021 Maria van Gils, 100 jaar
weduwe van Piet Netten**

Maria was een schat van een mens, lief en oprecht met een groot hart. Ze was eenvoudig en zorgzaam. Ze hield van breien, haken en tuinieren. Aan bezoekers gaf ze bolletjes van klavertjes vier mee met de wens voor gezondheid, rijkdom, liefde en geluk. Het gezin gaf zin aan haar leven, ook al heeft ze door overlijdens veel verdriet ondervonden. Haar geloof en de devotie voor de Heilige Maagd Maria gaf haar veel steun. Als oma, grutje en superoma was ze oprecht geïnteresseerd en speelde ze veel spelletjes met de kleinkinderen. Toen ze veel van haar gezondheid moest inleveren werd ze zoveel mogelijk bijgestaan door haar dochters en later St.-Joris. Ze was altijd dankbaar voor de geboden hulp.

**14-10-2021 Janus van Rijzewijk, 97 jaar
echtgenoot van Gerarda van Rulo**

De handen van Janus hebben veel werk verzet. Hij had het leven lief. Bescheiden als hij was, genoot hij van kleine dingen. Groot was de liefde voor zijn familie. Hij is voorgoed uit ons midden, maar niet uit ons hart.

**22-10-2021 Martha Latijnhouters, 97 jaar
weduwe van Frans van Brunschot**

Martha was een liefdevolle, eenvoudige vrouw die altijd hard gewerkt heeft voor het grote gezin. Ze hield van mensen om haar heen en de familie was heel belangrijk. Haar kleinkinderen konden altijd op haar belangstelling en medeleven rekenen. Ze fietste graag en hield van kaarten en puzzelen. Het overlijden van haar man en dochter waren dieptepunten in haar leven, maar ze ging moedig verder. Een sterke vrouw! Dankzij de burens kon ze tot op hoge leeftijd zelfstandig blijven wonen. Omdat ze getroffen werd door dementie werd ze opgenomen in St.-Joris, waar ze het goed naar de zin had en liefdevol verpleegd werd.

**25-10-2021 Pro van Drunen, 89 jaar
weduwnaar van Corry van Dijk**

Pro was een gezellige man die hield van mensen om hem heen. Hij was druk en genoot van een praatje. Toen de boomkwekerij te zwaar voor hem werd, werd hij brugwachter. Hij was een charmeur. Zijn grote hobby waren zijn vogels, evenals het kaarten en biljarten. Fietsen met vrienden of alleen deed hij ook veel. Acht jaar geleden verhuisde hij samen met zijn vrouw naar een aanleunwoning.

Er kwamen kleinkinderen in zijn leven voor wie hij een voorbeeld en een trotse opa was. Na het overlijden van zijn vrouw werd het leven moeilijker en miste hij haar verschrikkelijk. Hij verlangde naar het einde.

**09-11-2021 Jan Verhagen, 88 jaar
echtgenoot van Miet Klompers**

Jan was een zachtmoedige, zorgzame, liefdevolle man en vader van 4 kinderen. Hoewel hij niet van geboorte Spoordonkenaar was, was hij goed ingeburgerd. Hij heeft diverse werkgevers gehad. Hij had liefde voor de dieren, vogels, zijn moes- en siertuin. Ook PSV en vissen waren zijn hobby's. Voor de kinderen stond hij altijd klaar met hand- en spandiensten. Toen zijn gezondheid minder werd verhuisde hij met zijn vrouw naar een aanleunwoning. De kleinkinderen waren zijn grote trots. Na het overlijden van zijn oudste zoon, namen zijn krachten af en is hij rustig uit het leven weggeleden.